

ପାରଳା ସମ୍ବଳନୀ ।

ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରଥଙ୍କ ରଚିତ ।

ପାରଳା କଥାପତ୍ତି-ଶିରେ ଜାତି ପଗଡ଼
ବାଜି ହେଉ ଉତ୍ତଳର ଭାଇ ।
ସମ୍ବଳପୁର ଯାଇ-ଦେଖି ମା ସମ୍ବଲର
ଧୂଳି ଉଡ଼ାଅ ଗୀତ ଗାଇ ହେ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦରଥଙ୍କ ଦ୍ଵାରା
ପ୍ରଥମବାର ପ୍ରକାଶିତ ।
ଇଉନିୟନ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

Printed at the Union Printing Works,
by P. C. Mundul.
CUTTACK.

1915.

ମୂଲ୍ୟ ଏକଅଣା ମାତ୍ର ।

ପାରଳା ସମ୍ମିଳନୀ ।

ରାଗକାମୋଦୀ

ପାରଳାଞ୍ଜେମଣ୍ଡିରେ, ମହାସାମାଗେହରେ, ଜାତୀୟସମ୍ମିଳନୀହେଲା,
ଓଡ଼ିଆ ଭାଇମାନେ ଆସି ବେଶ ବଧାନେ, ମେଳନ୍ତେ ଜମିଗଲା ମେଲା
ସେ, ସଭାପତି, ହୋଇଲେ ବଳି ମନୁପତି, ସୁସଭ୍ୟ ସୌମ୍ୟ ସେ ମୁରତି ।
ରାଜନ ଜମିଦାର, ଓକିଲ ବାରିଷ୍ଟର ବସିଲେ ଲଗି କଇକଇ ସେ
ସଭାପତି । ୧ ।

ସଭାବନ୍ତୁଶୋଭା, ଦେଖିଲେମନଲେଭା, କାରୁକାର୍ଯ୍ୟରଚିତପ୍ରଭା ।
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବରେଚନ୍ଦ୍ରାକ୍ଷୟ, ଉଦ୍ଭାସିତୁଆଦୟ, ଅଧଃପ୍ରଦେଶେବସେ ସଭାସେ ।
ବେଦାପରେ, ବବଧ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣଆଭା, ସୁଧର୍ମା ଜଣି ଦଶେ ଶୋଭା ।
ମାଳମାଳଚଉକୀ, କେଶବହୁତଭୁକ୍ତି, ରହୁଛି କିତାହା କହିବାସେ ।
ବେଦାପରେ । ୨ ।

ଭାଇଏ ଭାଇସନେ, ବସିଗଲେ ଅସନେ, ସୋଦରଭ୍ରାତାସ୍ତେ
ସେସନେ । ସଭାମଣ୍ଡପେଉଭା, ପ୍ରତିଭାସମ୍ପାଦକା, ଯୁବାଏ ଉଦ୍ଭାସିତ
ମନେସେ । ମଧୁବାବୁ, ବକ୍ତୃତାକଲେ ଉଦ୍ଭାସନେ, ଶୁଣିଲେ ଶ୍ରୋତା
ସ୍ଥିରସନେ । ବସିନିର୍ଭୟମନେ, ନିଷ୍ଠୁଳକରକର୍ତ୍ତ୍ତେ, ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ
ସାବଧାନେସେ ମଧୁବାବୁ । ୩ ।

ପୁରୀ ସମ୍ମିଳନୀ, କଟକ ବାଲେଶ୍ଵର, ଗଢ଼ଜାତର ତେଲଗେଟ ।
ହୋଇଏକତେଭେଟ, ନଗଣିସାନଶ୍ରେଷ୍ଠ, ପୁରୁଲୀ ବକ୍ତୃତାରେ
ପେଟସେ । ସାନନରେ, ମାନ୍ଦିଲା ଉତ୍କଳୀୟ ଥାଟ, ଠେଲାଠେଲରେ
ମୁଦବାଟ । ପେଲାପେଲଭାବରେ, ସକଳେ ସଭାବରେ, କରନ୍ତି
ଏକତାର ହାଟ ସେ । ସାନନରେ । ୪ ।

ବାଳକ ଯୁବା ବୃଦ୍ଧ, ଅବସ୍ଥାନ ସମୃଦ୍ଧ, ପଣ୍ଡା ପାଠ୍ୟ ଗୁଡ଼ିଆନା ।
 ସାଉକାର ଖାତକ, ସ୍ବାମୀ ସତ୍ତ୍ୱ ସେବକ, ଏକତ୍ର ବସି ଧନା ମାଳ
 ସେ । ସନ୍ଥଲିଳା । ନୋହୁଲ ନୋହୁବ ଅବନା, ଥୁଲ 'ସେ ଚମକାର
 ବନ । ଇତି ପୂର୍ବରୁ ନବ, ସନ୍ଥଲିଳା ବିରବ, କୈ ଦେଖିଛ କି ?
 ଏ ମେଢ଼ିନା-ସେ ସନ୍ଥଲିଳା । * ।

ପାରଳା ଗଜପତି, ମଞ୍ଜୁଷାର ଭୂପତି, ଟିକାଲି ଯୁବରାଜ ମୂର୍ତ୍ତି ।
 ବିରଜି ଥିଲେ ଅତି, ସତନେ କରି ସ୍ଥିତି, ବଡ଼ାଇ ସ୍ବାଜାତାୟୁଧୃତି
 ସେ । ଭାଇମାନେ । ଭାଇ ଦେଖିବେ ଧାର୍ଯ୍ୟଛନ୍ତି, କା ପରେ କେ
 ଯାଇ ପଡ଼ନ୍ତି । ପ୍ରେମ ଅନନ୍ଦରେ, ସକଳେ ସମାନରେ, କରି
 କାମନା ଦେଖୋଲୁ ସେ । ଭାଇମାନେ । ୨ ।

ଅଜି କି ଅନନ୍ଦରେ; ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦରେ, ବାଜେ ଜୀତାୟୁ ଶଙ୍ଖ-
 ଧ୍ବଜ । ଉତ୍ସାହେ ଅମୃତର, ଅଳସ ଶୁଦ୍ଧ ହସ, କି ଜାଣି କମନ୍ତର
 ଦେଇ ସେ । ଭାଇଙ୍କର । ସକଳ ଦେହରେ ଧମକ, ଶୟ୍ୟତ ବେଗ
 ଧରଲଣେ । ପୁର ପ୍ରଖରତରେ, ବ୍ୟକ୍ରହୋଇ ବ୍ୟଗ୍ରରେ ଉତ୍ସାହସ୍ରୋତ
 ବୋହୁଲାଣି ସେ । ଭାଇଙ୍କର । ୩ ।

ମନ୍ତ୍ରମୁଖରକାଳୀ, ଲଭାଇଦେବାଭାଳି, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟଓଡ଼ିଆ ସୁଖାଳ ,
 ସମ୍ମାନେ ଅଗେବଳି, ବାଧାବିଘ୍ନବଦଳି, ପ୍ରୟଶ୍ଚିତ୍ତମନେ ମନ୍ତ୍ର କାଳସେ ।
 ନସମ୍ଭାଳି, ମନପ୍ରାଣକୁ ଦେଇଡ଼ାଳି, ଅଗପଛର କଥାଭାଳି । ଗାର
 ଜାତାୟୁଗୀତି, ଅନେକାନ୍ୟ କରିପ୍ରୀତି, ଗର୍ବରେ ଡେଇଛନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧ ସେ
 ନସମ୍ଭାଳି । ୮ ।

ମହାଉତ୍ସାହେଅଜ, ଉତ୍ତଳୀୟ ସମାଜ, ବିରଜ ପାବଳାଗଡ଼ରେ ।
 ହୋଇମନେ ଅଶାସୀ, ଯେତେ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ, ସ୍ନେହ ଦେଖାନ୍ତି
 ପଶ୍ଚେରେ ସେ । କବିତା, କଥାବା ଦେବ ଅଜଲାର, କପରକମ
 ଏହିଠାର । ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ଭାବର ପ୍ରାୟୁର୍ଭାବ ନ ଜାଣିବା କାହାର
 ପ୍ରଭବ ସେ, କବିତା । ୯ ।

ପ୍ରଥମେ ଭାରତର, ବନ୍ଦନା ଜାତୀୟର, ଦ୍ଵିତୀୟେ ଓଡ଼ିଆ
ସଂଜୀବ । ତୃତୀୟେ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା, ସଭାପତି ଅର୍ଚ୍ଚନା, ପୁଣି ସେ ଦେଲେ
ନିବନ୍ଧନ ସେ । ଚତୁର୍ଥରେ । ଅନ୍ତମ୍ଭୁ ତାଙ୍କର ବକ୍ତୃତା, ଶୁଣିଣ ତୁମ୍ଭ
ହେଲେ ଶୋଭା, ପଞ୍ଚମରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିବନ୍ଧନା ସମାଜ ରପୋଷ୍ଟ
ପାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସେ । ଚତୁର୍ଥରେ । ୧୦ ।

ଷଷ୍ଠେ ଅନୁପସ୍ଥିତ, ସମ୍ମାନର ଚରିତ, ଠେନେ ହୋଇଲା ବିଦିତ
ସପ୍ତମେ ସଭାପତି, ବକ୍ତୃତା ଉଚ୍ଚପତି, କଲେ ଅଷ୍ଟମେ ସୁସଂଜୀବ ସେ
ନବମରେ । ଦେଲା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ, ସମ୍ରାଟ ବିଜୟ କାରଣ ।
ପ୍ରସ୍ତାବ କ୍ରମେ ଅନୁମୋଦନେ ସମର୍ଥନେ ସମର୍ଥ ଦେଲେ ସଭ୍ୟଗଣ
ସେ । ନବମରେ । ୧୧ ।

ଭାରତ ବରଷର, ଭାରତସରାଜର, ପତ୍ନୀ ପୁଣି ଶୋକଦୁଃଖିତ ?
ଗଭୀର ଶୋକଭାର, ହେବାକୁ ପରିହାର; ବି ବାରିଷ୍ଟର ପ୍ରସ୍ତାବିତ
ସେ । ଗଦାଧର । ମହନ୍ତ ରାମାନୁଜ ଦାସ, ଅନୁମୋଦନ କଲେ ଭାଷ ।
ଝିକାଲର ନରେଶ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଦାସଙ୍କରେ ହୋଇଲା ସମ-
ର୍ଥନସେ । ଗଦାଧର । ୧୨ ।

ମିଶ୍ଟର ମଧୁବାବୁ, ସମ୍ମାନରେ ଏ ସବୁ, ପଞ୍ଚମଜର୍ଜର ଜୟକୁ । ପୁଣି
ବିତଲାଟକୁ, ଲର୍ଡ ଶ୍ରୀ ହାଉସକୁ, ତାଙ୍କର ଲେଡ଼ିଙ୍କି ପୁଅକୁ ସେ
ସଂକଟରୁ । ଗଭୀର ଶୋକ ସାଗରରୁ, ପ୍ରଗାଢ଼ ମାନସ ଚନ୍ଦ୍ରାରୁ
ଶାନ୍ତନା ଦେବାପାଇଁ, ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗକୁ ଚାହିଁ, କିଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଦ୍-
ଭୟ ସେ । ସଂକଟରୁ । ୧୩ ।

ଶିକ୍ଷା ବୁଦ୍ଧି ପୂଜକ, ଉନ୍ନତ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ, ଅଧୁନିକ ପ୍ରକାରେ ଭାବ
କଲେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି, ପୁଣି ଉକ୍ତି ପ୍ରଭୃତ୍ୟକ୍ତି, ରେଭେନ୍ସା ପ୍ରଶଂସା
ସମ୍ମାନ ସେ । ଗଭୀରରେ । ଏସ୍-ସି-ଇ-ଆଇ-ଦାସଙ୍କ, ଭ୍ରାତୃ ବିଯୋଗ
ଜାତ ଶୋକ, ନ ଘେନି ସମ୍ମିଳନ, ଯୋଗ ଦେବାର ଘେନି, ଦ୍ଵିଜ
ସହିତ ଏକ ଦୁଃଖ ସେ । ଗଭୀରରେ । ୧୪ ।

ମାଲ୍ଲୀକ ପ୍ରଦେଶର, ଓଡ଼ିଆ ଏ ନଦୀର, ଓଡ଼ିଶାସହଯୋଗ
ଦେବ । ତେବେ ଏହା ଉନ୍ନତ, ଦେବା ମାନସେ ଚନ୍ଦ୍ର, କହୁଲେ
ଶ୍ରୀ ବିକ୍ରମ ଦେବ ସେ । ସହଜରେ । ବିଶ୍ୱାସ କରେ ସମ୍ମିଳନୀ, ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦେଉ ଏହା ଘେନି । ସଦାଶିବ ଭୂଷଣ, ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ପୁଣ, ତିରଳା
ଧ୍ରୁବରାଜମଣି ସେ । ସହଜରେ । ୧୫ ।

ଗଞ୍ଜାମ ହିନ୍ଦୁରୁମ, ଜୟପୁର ମଧ୍ୟମ, ପ୍ରଦେଶ ଫୁଲୁଣ୍ଡର ଅଦ ।
ପଦ୍ମପୁର ପ୍ରଭୁତ, ଓଡ଼ିଆ ଜାତିଛନ୍ଦ୍ର, ସେଠାରେ ସେ ଭ୍ରଷା ସମ୍ପାଦ
ସେ । ପ୍ରଚଳନ । ଦେବାକୁ ଦେଲ ପ୍ରସାଦନ, ମିଶ୍ରର ଦାସଙ୍କ ବଚନ,
ମଞ୍ଜୁଷା ନରେନ୍ଦ୍ର, ପଣ୍ଡା ଶ୍ରୀ ହରିହର, ମିଶ୍ର ଶ୍ରୀ ରାମ ନାରାୟଣ ସେ ।
ପ୍ରଚଳନ । ୧୬ ।

ଶ୍ରୀ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାରାୟଣ, ପଟ୍ଟନାୟକ ପୁଣ, ଗୁଣପ୍ରାପ୍ତଙ୍କ ବିଶ୍ୱେମଣି ।
ମହାପାତ୍ର ଗଣେଶ, ଶ୍ରୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଗୋଦାବରୀର ମିଶ୍ର ଗୁଣ
ସେ । । ଦଇତ୍ୟାରି - ପ୍ରସାଦ ଦାସ ନାଳକଣ୍ଠ, ଶ୍ରୀ ସଦାନନ୍ଦ ଯେ
ଘରପୁ, ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ପଟ୍ଟନାୟକ ଦୟାନିଧି ବିନେଶ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ରଣି
ସେ । ଦଇତ୍ୟାରି । ୧୭ ।

ସୁଭଦ୍ରା ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଦେଉଁ ଉଦୟ, ରମଣୀବିଦ୍ୟାଳୟ
ଦେଉଁ । ତାରପରି ଦର୍ଶନ, କରନ୍ତୁ ନାରାୟଣ, ଉକ୍ତ ଉପାଦିଆ-
ଯେହୁ ସେ । ପ୍ରଦେଶରେ । ସ୍ତ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ସଙ୍ଗୀତୀଶ ରୂପେ । ଦେବାକୁ
ଜଣାଇବା ହୁଏ । କୌଣସି ଏକ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦେଖି ଅଧୀନେ
ହୁନ୍ତି ବିରୂପେ ସେ ପ୍ରଦେଶରେ । ୧୮ ।

ଉକ୍ତଲେ ପ୍ରାଥମିକ, ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ଅଧିକ, ମଙ୍ଗଳ ଦେବ ବୋଲି
କରି । ପୁଣି ମଧ୍ୟମ ଶ୍ରେଣୀ, ଶିକ୍ଷାକୁ ମନେ ଘେନି, ତାହାର ଆଧିକ୍ୟ
ବିଶ୍ୱର ସେ । ସମର୍ଥରେ । ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ପୀତବାସ, ସନ୍ଧ୍ୟାସୀରାଜ
ହୃଦେ ପାଶ । ନିଶାଣୀ ପଟ୍ଟଣାୟକ, ଜୟପୁର ଅଞ୍ଚଳ, ପୃଥକ ଜିଲ୍ଲାରେ
ପ୍ରକାଶ ସେ । ସମର୍ଥରେ । ୧୯ ।

ଅପଳ ନରସିଂହ, ପଞ୍ଚନାୟକ ସ୍ନେହ, ବହୁଶ ବହୁଲେ ପ୍ରସ୍ତାବ ।
 ଶ୍ରୀ କଟକୃଷ୍ଣ ମହା ପାଦ ଦୋଇଣ ସାହା, ମୋହଲେ ଦେହାନ୍ତ ବାସ୍ତବ
 ସେ । ହନୁମନ୍ତ । ଶୁଣ ପାଠକ ଭୁବନ୍ତରେ, ବାହାର ଦେଲେ ସମ
 ଥରେ । ଆଶାମୀ ସମସ୍ତରେ, ଦେବ ସେଉଁ ପ୍ରକାରେ, ସମେତ କାର୍ଯ୍ୟ-
 ନିର୍ବାହରେ ସେ । ହନୁମନ୍ତ । ୧୦ ।

ପାରୁଳା ଗଜପତି, ବ୍ରହ୍ମ ମହେଶ ଅତି, ଯତିନେ ଯୋଗ ଦେଇ
 ଥିବେ । ମାକଡ଼ା ଗୋରୁମନ୍ତ, ଅବର ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର, ଅପଣ୍ଡା ପଶୁମାନ୍ତ
 ଥିବେ ସେ । ହରିହର । ପଣ୍ଡା ଏ ଶ୍ରୀ ବ୍ରଜକିଶୋର, ନୀଳକଣ୍ଠ ମହା
 ପାତର । ଶ୍ରୀ ଗୋପୀନାଥ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଦାସ ବାବାଜି ନିତ୍ୟାନନ୍ଦଙ୍କ
 ସଙ୍ଗରେ ସେ । ହରିହର । ୧୧ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପବିକ୍ରମ ଦାସ, ବ୍ରଜସୁନ୍ଦର ପାଶ, ଥିବେ ଦଇତ୍ୟାଧି
 ପ୍ରସାଦ । ଅରୁଣ୍ୟ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ଅନନ୍ଦେ ହୋଇ ସାନ୍ତ, ଚିତ୍ତରୁ ତେଜଶ
 ବିସାଦ ସେ । ଭସ୍ମାହରେ । ଶ୍ରୀ ରାମନାରାୟଣମିଶ୍ର, ମିଳନେ
 ଉନ୍ମୋଗୀ ଅଜସ୍ର । ଜିଲ୍ଲା ଜିଲ୍ଲାରେ ଭେଟି, ନିର୍ବାହକା କମିଟି, ଗଠନ
 କରବେ ଅବଶ୍ୟ ସେ । ଭସ୍ମାହରେ । ୧୨ ।

ଖେମଣ୍ଡିର ନରେଶ, ଗୋଲକପଦଦାସ, ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ
 ଦେବ । ଅପଣ୍ଡା ପଣ୍ଡା ଭାବ, ହଞ୍ଜଳୀ କାଟୁ କବି, ଚନ୍ଦ୍ର ଗାଇଲେ
 ସଭା ପ୍ରବ ସେ । ମନୋହର । ସ୍ଵରେ ସେ ହେଲା ପ୍ରଭାପନ, ଶୁଦ୍ଧ
 ନାଟକ ବିଧାନ । ଶ୍ରୀବତ୍ସପଣ୍ଡା ମାତୁ ଭାଷାକୁ କର ପିନ୍ଧି ପାଳିତା ଭାବେ
 ପ୍ରକଟନ ସେ । ମନୋହର । ୧୩ ।

ଶିଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟ ଅତି, କୃଷି କର୍ମସମ୍ପାଦ, ଜଗତେ ସାହା ଲଭ
 କର । ସେମାନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷ ପାଇଁ, ଉପଦେଶ ଦେଲେ
 ଅପାରସେ । ବାରମ୍ବାର । ବୁଝାଇ କହିଲେ ସଭାର, ଭବିଷ୍ୟ ଏମନ୍ତ
 ବେଢ଼ାର, ଭୂଷଣ ବସନରେ, ଅହାରେ, ବ୍ୟବହାରେ, ଶିକ୍ଷା ବହୁଲେ
 ପରିଷ୍କାର ସେ ବାରମ୍ବାର । ୧୪ ।

ମାତୃ ଭୂମିର ଟେକ, ରଞ୍ଜିବାକୁ ଅନେକ, ଉଦ୍‌ଘାପନପୂର୍ବକ
ବାକ୍ୟ । ପ୍ରୟୋଗ କର ଏକ, ଏକରେ ରଞ୍ଜି ଥାକ, ବୁଝାଇ କହିଲେ
ଅନେକ ସେ । ସତ୍ୟ ଗଣ, ଏକରୁ ଅରକ ପ୍ରକାଶ, ପ୍ରୟୋଗ କର
ଯୁକ୍ତି ମାନ । ଏପରି ସନ୍ଥ ଲଳନେ, ଅବଶ୍ୟ ଏକକନେ ଉଦ୍‌ଘାତ ଦେବ
ନିର୍ଦ୍ଦାରିଣ ସେ । ସତ୍ୟଗଣ । ୨୫ ।

ଇତି ପୂର୍ବେ ନ ବାର, ସନ୍ଥ ଲଳା ବେଞ୍ଚର, ସମାପ୍ତ ବିଭବ ସ୍ଥାନରେ
କିନ୍ତୁ କୌଣସି ଠାରେ, ଏପ୍ରକାର ସମ୍ଭାରେ, ନୋହୁଛି ଅମ୍ଭ ଦେଖି
ବାରେ ସେ । ମହାରଜ, ପାରଳା ଗଜପତି ଆଜ, ଉଦ୍‌ଘୋଷୀ ବେଶ
ଏସମାନ । ତାଙ୍କ ବିଭବ ନାମ, ଓଢ଼ ପ୍ରକାଶନାମ, ଅନୁରୂପରେ
ସୁବିରାଜସେ, ମହାରଜ । ୨୬ ।

୨ୟ ଶ୍ଳୋକ ପରିଧାନ ।

ରାଗ—ରସକୋଇଲା ।

କେପେଖେଲନ କେହୁପପକନ, କେ ଗାଥେ ହେଟ କୋଟ
ପରିଧାନ । କାହାମୁଣ୍ଡରେ କେଳେଙ୍ଗାକଂ ଗୁଡ଼ା, କାର ଓଡ଼ିଆ
ଜାତୀୟ ପଗଡ଼ ସେ । କାଶିରେ ସାହେବ ଟୋପି ଯେ, କାହାର
ଚଉଗା କେବା ଧୋଇ ଲୁଗା ଜରିଦାର ଥୋପି ଥୋପି ହୁଏ । ୧ ।

କଦଳୀରଣ୍ଡା ପରିପାରି ଜୁଡ଼ା, କାନ୍ଧକୁ ବୋଲି ପଡ଼ିଆଣ
ବେଢା, କାହା ମସ୍ତିକେ ଦିଶେ ଚୁଟିକେର, କାରଚୁଟି ଦଳୁର ଫର
ଫର ସେ । କେ ସଜାଡ଼ି ଦାଢ଼ୀ ନିସ ଯେ, ଅନେକ ଭାଇକି ନରେଶି
ଦେଖିଲି ବେଶ ସବୁ ଭଲ ଦୃଶ୍ୟ ଯେ । ୨ ।

ଓଡ଼ିଆ ଡ଼ୋଇ ପରିଧାନେ ଭେଦ, ରଞ୍ଜିବା ଜଗତେ ନୋହେ
ପସନ । ଜାତୀୟ ଟେକ ରଞ୍ଜିବାକୁ ବାଦ, ଥିଲେ ଶୁଦ୍ଧର ଏ ପର
ମାଦ ସେ । ନ ଲର ଅନୁକରଣ ଯେ, ପର ପର ପରିଚର୍ଚ୍ଚ ବ୍ୟବହାର
ଦେଖିଲେ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ମନ ଯେ । ୩ ।

ଦେଖ ପଞ୍ଚାଶ ଅବାମାରବାଡ଼ୀ, ବାନ୍ଧନ୍ତି ସେ ନିଜ ଜାତି ପଗଡ଼ି ।
ଜାଗର ମରଠା କରୁଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ପାଗପରିପାଟୀ ସେ । ପରି-
ଚ୍ଛଦ ଦେଲେ କାଟି ସେ, କେବେହେଲେ ଜାତୀୟତା ପାଇବକି
ମିଛେ କରୁଥିଲେ ଫାଟି ହେ । ୪ ।

ବସନମୂଳରୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇ, ଏକଧରଣେ ତାହା ପିନ୍ଧି
ଭୁଲି । ପରିଧାନ ଯେବେ ଭଲ ହୋଇଲା, କିସ ଆଉ ଜାତୀୟତା
ରହିଲା ସେ । ଜଗତେ ଯେତେଜଣ ଜାତି ସେ, ଭଲ ଭଲ କରି
ଦେଖିଥାନ୍ତି ଯାଇ ଏପରି କେହି ନାହାନ୍ତି ସେ । ୫ ।

ଯଦି ସାହେବେ ହେଲେ ଅଦରଶ, ଦେଖୁଛୁ ଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ ତାଙ୍କ
ବେଶ, ତାଙ୍କର ଜାତୀୟ ପୋଷାକ ଯାହା, ସେମାନେ କେବେ ନ
ଛାଡ଼ନ୍ତି ତାହା ସେ । ଅମ୍ଭର ନାହିଁ କି ଲାଜ ସେ । ଅତ୍ରୋଶି ପତ୍ରୋଶୀ
ବେଶଭୂଷା ଦେଖି ତାଙ୍କପରି ହେବା ସଜ ସେ । ୬ ।

ଯେବେ ସାଧବ ଏକତାରଧାନ, ସଂଶୋଧି ନିଅ ଆଗେ ପରି-
ଧାନ, ଲୁଗା ଚୁପି ବସନ ଠାଣି, ଦେଖିଲେ ସେ ଯେଉଁ ଜାତିକି
ଜାଣି ସେ । ଅଛୁ ଏମନ୍ତ ବାହାଣୀ ସେ, ନ ରୁଛି ସୁଧେ ଡେଇଁବାକୁ
ଦବାଟା, ଦେଖି ହୃଦୟ ଟାଣି ସେ । ୭ ।

ପୁରୁଷ ଓଢ଼ିଆ ଏ ଧୋଇ ଚାନ୍ଦର, ପିନ୍ଧୁଥିଲେ କେତେ କର
ଅଦର, ଉଣିଷ ଅଙ୍ଗରଣା ପିନ୍ଧୁଥିଲେ, ଦେଖିବୁ ଉପାନବ ଭୁବୁ
ଥିଲେ ସେ । ଏବେ ସବୁ ବସନ୍ତ ସେ, ଯେବେ ଯାହା ମନ
ଯହଁରେ ମାନିଲା ସେପରି ସେ ପରିହୃତ ସେ । ୮ ।

ସ୍ୱଜାତୀୟ ବେଶ ଭୂଷାର ଦୁଟି, ନ କରି ରଖ ଏକାପରି ଚୁଟୀ,
ଏକଧରଣ କରି ପରିଧାନ, ଏହାହିଁ ଚରକାଳର ବଧାନ ସେ,
ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ନୋହି ଲବେ ସେ, ସଂଯତ ସୋପାନ ଅଗ୍ରେହଣୀ କର
ଉନ୍ନତ ହୋଇବ ସେବେ ସେ । ୯ ।

କୃଷି ବାଣିଜ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ଯୋଗେ, ସାଧନକର ସଙ୍ଗେ ଅନ୍ତ-
ରାଗେ, ବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟୟନେ ଲଗାଅମନ, ବିଜ୍ଞାନଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଧରି ପ୍ରଧାନ,
ସେ, ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟା ନ ଶୁଦ୍ଧ ଯେ; ତାକୁ ପଢ଼ି ଶୁଣି ତଦନୁ ସାରରେ
ସବୁ ଅପଣା ସଜାଡ଼ ଯେ । ୧୦ ।

ରଜା ଜମିଦାର ଧନ ସନ୍ତାନେ, ପକାନ୍ତୁ ସ୍ୱଦୃଷ୍ଟି ଜନମ ସ୍ଥାନେ,
ସଦର ମାନଙ୍କେ କରିଣ ବାସ, ନ ଅଦର କାନାବଧ ବିଳାସ ସେ,
ବିଶ୍ୱାସୀ ସେବକ ମାନେ ଯେ, ପାଶରେ ରହନ୍ତୁ ଟେକ ରଖି କରି
ମୁନବଙ୍କ ଧନ ମାନେ ଯେ । ୧୧ ।

କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଏ ଦେଶ ଅମୃତ, ତାହା ଉନ୍ନତରେ କର ଅଦର
ଜଳମୂଳକ କୃଷିର ସୁବିଧା; ଏଥିରେ କେହି ନ କରିବେ ଦ୍ୱିଷ୍ଟା
ସେ, ସେଥିପାଇଁ ପୂଜିତନେ ଯେ, କଲେ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ମନୋନୀତ
ଦେବା ଜଳାଶୟ ସନ୍ତାନେ ଯେ । ୧୨ ।

ନିଜ ନିଜ ଗ୍ରାମେ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଅ, କି କି ଅଭାବ ଗ୍ରାମରେ ତକାଅ,
ଗୋପଥ ଶୁଶାନ ସୁମାର୍ଗରୟ, ଅସୁବିଧା ନୋହୁଁ କର ଉପାୟ ସେ ।
ତୋଟାବାଡ଼ି ବାଟ ଦାଟ ଯେ, ଅଛକି ନାହିଁ ପଥରର ଚଢ଼ିରେ
ନିଜର ରଖ ନିରାଟ ଯେ । ୧୩ ।

ପଶୁପାଳନରେ ଲଗାଅମନ, ସବୁସୁଖପାଇଁ ସେ ସୁଲୁଧନ, ହାଲକ
ବାଳକାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାପାଇଁ; ଗ୍ରାମେ ଗ୍ରାମେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବସାଇ ସେ ।
ପଢ଼ାଅ ବିବିଧ ପାଠ ଯେ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଚାର ନ ଦେବା ଯୋଗୁଁ
ସବୁ ହୁଏ କାଠ ଯେ । ୧୪ ।

ଆଗେ ଯେଯାହା କୁଳ ବିଦ୍ୟାମାନ, ପ୍ରାଣପଣେ ସାଧୁ ଲଭି
ସୁଜ୍ଞାନ, ନିଜ ନିଜ ବିଦ୍ୟାବଳେ ଜୀବିକା, ତଳାଉଥିଲେ କରି ବିଶା
ବିକାସେ । ଏତେ ସେ ସସମ୍ପ୍ର ପିତା ଯେ, ସାହିତ୍ୟ ଅଂକ ଭୁଗୋଳ
ଇତିହାସେ ସବୁର ଯୋଗ୍ୟତା ଏକା ଯେ । ୧୫ ।

ଧର୍ମ ଶୁରୁପଣ ଲଘୁ କାହାର, କରବାକୁ ଯହଁ ଚହଁ ଅହାର ।
 କୃଷକସ୍ତ୍ର ସବୁ ଦେଲେଣି ଛଡ଼ି, ଶ୍ରେଷ୍ଠଜାତିକି ନ ମାନନ୍ତି ଦାଡ଼ି
 ସେ, ଅମାନାୟା ହୋଇ ବଳେ ଯେ, ଅଗୁର ବଗୁର ଉଠିଯାଉ
 ବୋଲି ବାହାର ଅଛନ୍ତି ଦଳେ ଯେ । ୧୬ ।

ପୂର୍ବ ଗୌରବକୁ ନ ଛାଡ଼ି ଦାଡ଼େ, ବର୍ଣ୍ଣାଶ୍ରମ ଧର୍ମ ଆଚର ଗାଡ଼େ ।
 ଧର୍ମସ୍ଥାନ ନର ପଣ ସମାଜ, ନାହିଁ ଶାସ୍ତ୍ର କହିଛନ୍ତି ଏମାନ ସେ ।
 ମନୋଜ୍ଞ ହେବାଟା ମନ୍ଦ ଯେ । ସୁଦେଶୀ ଅଗୁର ବଗୁର ଛାଡ଼ିବା
 କେବେହେଁ ନୁହେଁ ପସନ୍ଦ ଯେ । ୧୭ ।

ଦେଶରେ ପ୍ରଭୁର ଅଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାନ, ହେବାପାଇଁ ଅଗର ବଧାନ,
 ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଦେଖ ଘର କଲ ଦେଶେ, ରହୁଲ ପୁଣି ନ ଦୁଷ୍ଟେ ଲବେ
 ସେ ସେ । ଅନ୍ଧସ୍ଥାନେ ଅଧିକାଂଶେ ଯେ । ଜାଣି ଶୀର୍ଷ ଦେହ ଘେନି
 ବୁଲୁଛନ୍ତି ସତ ଯାଉଛନ୍ତି କ୍ଳେଶେ ଯେ । ୧୮ ।

ବସନ୍ତ ବସୁନ୍ତ ରେଶ ପ୍ରବଳ; ଦେଶ ଦେଶକୁ ଦଉଥୁଛୁ ଦଳ ।
 କେତେ ପ୍ରାଣୀ ମରୁଛନ୍ତି ବକଳେ । ତାର ପ୍ରତିକାର ଲୋଡ଼ି ସକଳେ ।
 ଏପରି ଅସା ସଜାଡ଼ି ଯେ, ପୁର ଉପକାରେ ଲଗାଇବାପାଇଁ ବସୁଥାଅ
 ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି ଯେ । ୧୯ ।

ଗୁରୁର ଜୀବନୀ ଧରିକେତେକ । ପେଟ ପୋଷିନେବେ ସ୍ବମାଜେ ଟେକ
 ସକଳେ ଗୁରୁ ପାଟବେ ନାହିଁ । ଏକଥାଟି ସତ୍ୟ ଅଟେହେ ଭାଇ
 ଦେଶରେ ପଡ଼ଇ ଦୁଷ୍ଟାୟେ ।

ବହୁଲେକେ ଦାସ ଅଶା ରଖିବାରୁ ଫଳ ଫଳଇ ଓଲଟା ଯେ । ୨୦ ।
 ଧର୍ମଧାରଣରେ ଜଗତତଳେ, କେବେହେଁ ତାକୁ ନ ପକାଅ ତଳେ
 ଧଇଲେ ତାକୁ ସବୁହେବବଳେ, ଅଧର୍ମସଦୃଶି ଲେକେ ପ୍ରବଳେସେ ।
 ହୁଏ ପାଦର୍ଥରେ ଦଳେଯେ, ମିତମଣି ତାକୁ ଆଦରକଲେ 'ସେ
 ଝୁର ଦେଇଥାଏ ଗଳେ ଯେ । ୨୧ ।

ଓଡ଼ିଆଆମ୍ଭେ ଅମ୍ଭର ସ୍ବଦେଶ, ଶ୍ରାବ୍ୟମାନ ଆଦ୍ୟପାନ ସୁବେଶ ।
ପାଦାପେପର ଆଉ ମାଳନଥ । ଭବନଥ କି ଯୁଗ୍ମକି ନଦ୍ୟସେ ।
ପ୍ରକୃତ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅଦେ, ସ୍ବଦେଶ ରତନ ବରଣ ଯତନ,
ସ୍ବଦେଶ ପେଡ଼ିରେ ଅଥଦେ, । ୨୩ ।

ପାରଳା ବର୍ଣ୍ଣନା ।

ଯାଇଥିଲି ଭାଇ ପାରଳାକୁ ମୁହଁ ଦେଖି ଚହଁ ସମ୍ମିଳନର
ଶୋଭା । ଗଜପତି ମହାରାଜ ନଜେ ଅଜ ଭାଇଙ୍କ ସେବାରେ
ଅଛନ୍ତି ଉଭା । ୧ । ପାରଳା ନଗର ଶୋଭାର ଅକର ଧନଧାନ୍ୟ-
ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୃଦ୍ଧିଶାଳୀ । ଅଗଣିତଗୁଣିଗଣେ ଛନ୍ତି ସୁଖି ମହାର୍ଜି
ବାଙ୍କୁ ଅଛନ୍ତି ପାଳି । ୨ । ଅସିଛନ୍ତି ନାନା ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍କଳେ ପୁରୀ
କଲିକତା ମେଦନୀପୁର । ବିଶାଖପଟଣା ସିଂହଭୂମ ଅଦ ଓଡ଼ିଆ-
ଭାଇଏ ଦୂର ଦେଶର । ୩ । ସୁବିଶାଳ ସଭାମଣ୍ଡପମଧ୍ୟରେ ଶିଶିରୁଣି
କାଷ୍ଠାସନସଜ୍ଜିତ । ସଭାମଣ୍ଡପୀୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମୟଦିବେ ବିଶ୍ବକର୍ମୀ
ହେବେ ଲବ୍ଧିତ । ୪ । ଗଞ୍ଜାମଜିଲ୍ଲାର ବହୁନରେଖର ବସିଛନ୍ତି
ସମ୍ମିଳନରେ ମିଶି । କଟକାଞ୍ଚଳର ରଜା ମଧୁପୁର ଅସିଛନ୍ତି ଦେଶ
ମଙ୍ଗଳେ ଭାଷି । ୫ । ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଯୁବରାଜଙ୍କର ଗମ୍ଭୀର ଭଦ୍ରାର
ନିରଭିମାନ । ସ୍ବଭାବ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ହେତୁରୁ ସଭ୍ୟମାନେ ପାଇ-
ଥିଲେ ସମ୍ମାନ । ୬ । ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ସମ୍ପର୍କର ସଭାପତି ମହନ୍ତ ଶ୍ରୀରାଧା
କୃଷ୍ଣ ଗୋସ୍ବାମୀ । ମହୋଦୟଙ୍କୁ ପାରଳା ଗଜପତି ସଙ୍ଗେଘେନି
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଶ୍ରମୀ । ୭ । ସ୍ଥାନୀୟ ବିଶିଷ୍ଟଶିକ୍ଷକ ସମ୍ବନ୍ଧବ୍ୟାପ୍ତରେ
ନିଉପଡ଼ାକୁ ସଞ୍ଚରି । ବାଣୀୟଶକ୍ତି ବସାଇଣ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ପାଶେ
ଅଣିତେ ବରି । ୮ । ଭାଇମାନଙ୍କର ବିଦାୟ ବେଳାରେ ସେହିପରି
ଶିଷ୍ଟାଗୁର ଦେଖାଇ । ଗଜପତିଦେବଙ୍କର ଭ୍ରାତୃଭାବ ପରିଚୟ

ଦେଲ ଅପୂର୍ବ ହୋଇ । ୯ । ଚିତ୍ତନିସ୍ଥାନର ଅସିଥିବାନର ମାନଙ୍କ
 ଶାନ୍ତ୍ୟ ପାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ସ୍ବବନ୍ଦୋବସ୍ଥ କରିଥିଲେ ସମସ୍ତ ବହୁବ୍ୟୟ
 ଅଙ୍ଗୀକାରରେ ସର୍ବଥା । ୧୦ । ଦେବନରପତିଙ୍କର ଦେଶେ କାର୍ତ୍ତ
 ଦେଖି ମନେ ହେଲା ମହାଅନନ୍ଦ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବୋଲି ପଢୁଥିଲେ
 ହୃଦ ଧର୍ମ୍ୟ ଦେ ପାରଳା ସ୍ବଜ୍ୟ ନରେନ୍ଦ୍ର । ୧୦ ଦେବାଳୟ ଧନଙ୍କ
 ଅଳୟ ଛେଦେ କରା ଗଲା ବାଟ ଗଣେ । ସ୍ବଜ୍ୟ ଉଦନ କଲେ
 ସେ ଲେବନ ଅଗରାଜମହଲ ମଣିବ । ୧୧ । କେତେ କୋଠା-
 ବାଡ଼ି ବଙ୍ଗୁଳା ସଜାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି ଦେଖି ହୋଇବ ବଣା । କଲେଜ
 ଉଦନ ଉତ୍ତର ସଦନ ଗଣେ ଗଣି କରି ନୁହେଁ ଠିକଣା । ୧୨ ।
 ସବୁଠାରୁ ବଳି ଶୋଭା ନୁହେଁ କଳି ବୃନ୍ଦାବନ କୋଠାକି ମନୋ-
 ହର । ମହେନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ନଦୀତୀରେ ଏହା ସୁନମିତ ଯଥା ଗରିବନ୍ଦର ।
 କାଠ ପଥର ଲୈଙ୍ଗ କିଛି ଏଥିର ନାହିଁ ଖାଲିରୁନ ସୀମନ୍ତ ମାଟି ।
 ଲେବନ ନରମଣି ଦେଇ ଛବିନାଶୀ ଅଦ୍ଭୁତସୂକ୍ଷ୍ମରେ କୋଠାଟି । ୧୩
 ସୀମନ୍ତ ମାଟିରେ କପରପାଣିରେ କାନ୍ଥ କଡ଼ି ବର୍ଗା ଗୁରୁନଗର ।
 ହୋଇଛି ନିର୍ମାଣ କିଛି ନୋହେ ଜାଣି ଧନ୍ୟ ସେ ବିନାଶୀ ଧନ୍ୟ ତା
 ହାତ । ୧୪ । ଭିତ ପୁର ହୋଇ ଶୋଭିଛି ସେ ମହା ମଣ୍ଡଳ ମଧ୍ୟରେ
 ଅପୂର୍ବ ପରି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘରରେ ଚିତ୍ତର ତରରେ ଶୋଭାପାଏ ଡାଳ
 ପଦବିଶିଷ୍ଟ । ୧୫ । ବିମାନ ସମାନ ଗୁଡ଼ଚୂଡ଼ାମାନ ଶୁଭିଳ ବେଳକୁ
 ଖସଇ ଠିକା । ନାହିଁ ନାହିଁ ଅନ୍ୟ ଏହାର ସମାନ ଏହିଟି ଏହାକୁ
 ଭୁଲନା ଏକା । ୧୬ । ନୃପତିଙ୍କ ଗୃହେ ଦେଖି ଭୟହୁଏ ଦୁରମାନ
 ଠିଆ ଆସି ଚରଣି । ଭିତ ଦନ୍ତ୍ରୀଟି କରନ୍ତି ମୁଗୁଟି ପ୍ରହାରେ କରିବେ
 ପଥର ମାଟି । ୧୭ । ଅତି ଉନ୍ନତରେ ସ୍ଥାପିତ ଏଠାରେ ବାଳିକାଙ୍କ
 ପାଠାଗାର ଯେପରି । ଉତ୍କଳ ମଧ୍ୟରେ ଅମ୍ଭ ଦେଖିବାରେ ବୋଧହୁଏ
 କାହିଁ ନାହିଁ ସେପରି ୧୮ ।

ବଡ଼ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ହୋଇଛି ପ୍ରସାର ଥାନେ ଥାନେ ଶଙ୍ଖ ଘୋଲ ସକଳ,
 ମୁନିପିପାଳଟି ଅତି ପରିପାଣି ରୂପରେ ବସି ଅଛନ୍ତି ଉକ୍ତଳ । ୨୧ ।
 ବ୍ରାହ୍ମଣ କରଣେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନଗଣେ ପଣ୍ଡିତ ମଣ୍ଡିତ 'ପାରଳାଗଡ଼' ।
 କି ଶୋଭା ପାଏରେ ଉକ୍ତଳ ଭୂମିରେ ପ୍ରହସ ଚନ୍ଦ୍ରିକ ବନ ପାହାଡ଼ ।

ଏ ସଭାରେ ଯେଉଁଠି ସ୍ଥାନରୁ ଉଦ୍‌ଘୋଷେ ଅସି ଯୋଗଦେଇ
 ଥିଲେ ତାଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଇଚ୍ଛା ଅଛି,
 ଦେଶୀୟ ଭାଷକ ଅନୁଗ୍ରହରୁ ଏହାର ବାରାନ୍ତର ମୁଦ୍ରଣ ଦେଲେ
 ତାହା ପ୍ରକାଶ ହେବ—

ପୁଣି ଶ୍ରୀରାମ ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଶାସନ ନିବାସୀ ବାବୁ ଅନନ୍ତ ମେଶ୍ର
 ସମ୍ମିଳନର ପ୍ରସ୍ତାବକ ନିୟନ୍ତ୍ର ରହି ନାନା ସ୍ଥାନରେ ଭ୍ରମଣ କରି
 ପ୍ରସ୍ତୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵତ୍ଵରୁ ରୂପେ ନିର୍ବାହ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

୧-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ମନୋହରଃ	ମୂଲ୍ୟ	ଟ ୦ ୧୫
୨-ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ସଂହିତା	”	ଟ ୦ ୮
୩-ମୁଗ୍ଧବୋଧ ଅଭିଧାନ	”	ଟ ୦ ୧୭
୪-ପାଦେନ୍ଦ୍ର ଚଉଦିଶା	”	ଟ ୦ ୧୩
୫-ଛବିଶ ପଦ୍ୟ	”	ଟ ୦ ୧୩
୬-ବାକପୋଇ ଚଉଦିଶା	”	ଟ ୦ ୧୩
୭-ନୀଳାଦ୍ର ମହୋଦୟ (ମଲ୍ଲଟ ବନ୍ଧା)		ଟ ୧୦
୮-ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାଦ୍ର ମହୋଦୟ		ଟ ୦ ୩
୯-ଏକାମ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ		ଟ ୦ ୫
୧୦ ପ୍ରାଚୀ ମାହାତ୍ମ୍ୟ		ଟ ୦ ୫
୧୧-ବିଷ୍ଣୁ ସଦସ୍ତ ନାମ (ସଟୀକ)		ଟ ୦ ୫
୧୨-ଭର୍ଗବତ୍ କର୍ମ ବିଧି		ଟ ୧ ୧
୧୩-ଏକାଦଶୀ ମାହାତ୍ମ୍ୟ		ଟ ୦ ୫
୧୪-ରସଂସମାୟଣ ମଞ୍ଜରୀ		ଟ ୧
୧୫-ଦାଣ୍ଡି ସମାୟଣ (ପ୍ରସଙ୍ଗ)		ଟ ୫ ୩୮
୧୬-ଶତସ୍ତ ଲଳା		ଟ ୧ ୧
୧୭-ଶାନ୍ତିନାଥ		ଟ ୧ ୧

ବାଲୁ ବଜାର
କଟକ ।

} ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦ ରଥ ।